

ประเพณี แห่ขบวน

บุญสารทเดือนสิบถิ่นเทือกเขา

ประเพณีแห่จาด

ประเพณีแห่จาด เป็นหนึ่งในประเพณีสำคัญของอำเภอถ้ำพรรณ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานประเพณีเปิดทองนมัสการพระพุทธไสยาสน์ จัดขึ้นในวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 11 ณ วัดถ้ำทองพรณรา ในช่วงเทศกาลสารทเดือนสิบ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ชาวบ้านจะร่วมกันทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษและผู้ล่วงลับไปแล้ว การแห่จาดจึงเป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูต่องานที่มีต่อบรรพชน และเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามมาแต่โบราณ

ประชาสัมพันธ์
บุญเข้าวัด
บุญสารทเดือนสิบขึ้นเพื่อกงา

สารบัญ

เรื่อง	หน้าที่
ประวัติความเป็นมาของประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ	1
กิจกรรมต่างๆ ในงานประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ	2
จาดของชาวนอกเขา	3
องค์ประกอบของจาด	5
ประเพณีที่ปฏิบัติ	8
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทำจาด	10
ขั้นตอนในการทำจาด	11
ลวดลายที่ตกแต่งบนจาด	12
ขนมที่ใช้ใส่ลงไปในจาด	13
แนวทางการอนุรักษ์ประเพณี	16

ประวัติความเป็นมาของประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ

ประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ(งานนมัสการพระพุทธไสยาสน์) ตามตำนานเล่าว่า เมื่อสร้าง พระพุทธไสยาสน์เสร็จแล้ว ในระยะแรก ๆ ทุกปีจะมีญาติของชีปริง ชีปรางและประชาชนใกล้เคียงมาบูชาพระพุทธไสยาสน์ และประชาชนที่มีจิตศรัทธา ทั้งที่อยู่ใกล้ไกลทั่วสารทิศ มานมัสการพระพุทธไสยาสน์และแก้บนต่างๆ ในวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ผู้ที่ร่วมคณะมาด้วย จะใช้เวลาว่างขึ้นเที่ยวสำรวจตามถ้ำต่างๆจนกลายเป็นประเพณีขึ้นถ้ำมาจนทุกวันนี้

จุดมุ่งหมายหลักของประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ

- 1.) เพื่อแก้บนให้ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ปลอดภัย จาก โรคภัยไข้เจ็บ
- 2.) ในสมัยก่อนเมื่อเกิดโรคระบาด ชาวบ้านจะพากันมาอยู่ในบริเวณถ้ำทองพรรณรา และจะหายจากโรคภัยไข้เจ็บหรือโรคระบาด
- 3.) ตามถ้ำต่าง ๆ มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์สถิต อยู่ เช่น ถ้ำฤๅษี ถ้ำชี เมื่อขึ้นไปแล้วก็จะได้ สักการะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เหล่านั้น
- 4.) วันขึ้นถ้ำเล่ากันว่า เป็นวันแห่งการให้อภัย ซึ่งทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ ความรักสนิทดน สามัคคี การเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน
- 5.) เป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากในวันขึ้นถ้ำจะมีบรรดาศิลปินต่างๆ เช่น หนังตะลุง มโนราห์ เพลงบอก ทั่วสารทิศ มาแสดงเพื่อเป็นการสักการะ และแก้บนต่าง ๆ ที่ได้บนบานศาลกล่าวไว้

กิจกรรมต่างๆ ในงานประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ

1. มีการทำบุญ แห่จาด ฉลองจาดอุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว
2. การแสดงของศิลปินพื้นบ้านต่างๆ เช่น กลองยาว หนังตะลุง มโนราห์ เพลงบอก มาแสดงก่อนวันขึ้นถ้ำ 1 วัน และในวันขึ้นถ้ำ
3. การขึ้นถ้ำผู้มาร่วมประเพณีจะพากันขึ้นไปเที่ยวชมถ้ำต่างๆ บนภูเขา อันเป็นการขึ้นไปสื่อสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แก่บนสะเดาะเคราะห์ตามความเชื่อที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา ซึ่งในแต่ละปีจะมีผู้คนจากหลายท้องถิ่นมาบำเพ็ญกุศลร่วมกันนับหมื่นคน

ประเพณี
แห่จาด
อุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ

จาดของชานอกเขา

ถ้าพูดถึง “แห่จาด” ต้องยกให้ชานอกเขา คำว่า “นอกเขา” เป็นชื่อที่มีมา แต่โบราณ สำหรับเรียกผู้คนที่ย้ายอยู่ในพื้นที่ทางทิศตะวันตกของเทือกเขาหลวง ได้แก่ อำเภอช้างกลาง ฉวาง พังงง พังใหญ่ บางขัน นาบอน พิปูน และอำเภอพรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช

การแห่จาดเป็นวัฒนธรรมร่วมอย่างหนึ่งของชานอกเขาที่น่าสนใจโดย เฉพาะ อย่างยิ่ง “ประเพณีแห่จาดขึ้นถ้ำ” ของชานอกเขา ที่วัดถ้ำทองพรณรา ในวัน ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ บรรยากาส่งท้ายของบุญเดือนสิบที่หลากหลายท้องที่คงอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่เปรตชนผู้ล่วงลับกันไปเสร็จสิ้นแล้วนั้นในฟากฝั่งพื้นที่อำเภอถ้ำพรณรา และละแวกใกล้เคียงคงตื่นเต้นและตั้งตารอกับประเพณี แห่จาด ขึ้นถ้ำ ที่ใกล้เข้ามา ตามที่ลูกหลานชาวถ้ำได้ให้สัญญากับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ผู้ปกปักรักษา พระบรรทม พระพุทธรูปปางไสยาสน์ในถ้ำพรณรา ว่าทุกปี ในวัน ขึ้น ๑ ค่ำเดือน ๑๑ (ถัดจากวันส่งตายในเทศกาลบุญสารทเดือนสิบ ๑ วัน) จะมารวมตัวกันทำบุญ อุทิศ ส่วนบุญส่วนกุศลให้ ที่วัดถ้ำทองพรณรา ด้วยการ “แห่จาด”

“**จาด**” คือภาชนะสำหรับใส่ข้าวของเครื่องใช้ในการทำบุญ มีลักษณะเป็นทรงมณฑป บ้าง บ้างเป็นทรงปราสาทจตุรมุข ขึ้นโครงจากไม้ระกำหรือไม้เนื้ออ่อนอื่นๆที่นำหนักเบา ประดับประดาด้วยกระดาดสี หรือกระดาดทองเกรียบฉลุลายไทยต่างๆ ที่เล่นสีสันทันลายกันอย่างสวยงาม บางมีการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ยุคสมัยใหม่ ด้วยลวดลายทันสมัยต่างๆ หรือวัสดุที่ใช้ เช่น ตีตกระจก ก็เพิ่มความวิจิตรแวววาวไม่น้อย ใช้กันไม้ขีดไฟเรียงเป็นหลังคาจตุรมุข สะท้อนความเพียรพยายามของผู้ทำ ใช้หลอดขยดมที่หมดแล้ว มาทำเป็นชั้นฐาน

องค์ประกอบของจาด

“จาด” มีองค์ประกอบเป็น ๓ ส่วนใหญ่ ๆ คือ ชั้นฐาน ชั้นเรือนธาตุ ชั้นเรือนยอด สามารถถอดประกอบได้ด้วยเดือยไม้ เพื่อง่ายต่อการเคลื่อนย้าย ในแต่ละชั้นก็มี ลักษณะแตกต่างกันออกไป

ในชั้นแรก “ชั้นฐาน” จะอยู่ล่างสุด ขึ้นโครงขึ้นด้วยไม้ ประทับด้วยคานหาม ๒ ลำ คานมัดด้วยผ้าขาวม้า เพื่อง่ายต่อการคล้องคอขณะแห่ ประกอบขึ้นเป็นลักษณะ คล้ายพาน คอดเอา ๔ มุม ประดับด้วยกระดาษสีฉลุลายไทย ติดป้ายชื่อองค์กร หมู่บ้าน ชื่อเจ้าของจาด

องค์ประกอบของจาด

ชั้นถัดมาคือ “ชั้นเรือนธาตุ” ต่างไปเช่นเดิมถือเป็นดงย่อยๆ จากการร่วมบุญของชาวบ้าน แต่พิเศษด้วยการมัดแต่ละดงเข้าด้วยกันด้วย ด้วยเทปใส ซึ่งคงจะเป็นการเตรียมสำหรับการแห่ที่สนุกสนาน เพื่อให้มีขนมหล่นลงมาปิดด้วยริ้ว กระดาษสี เพื่อปกคลุมสิ่งของด้านใน มีจาดหนึ่งทำชั้นเรือนธาตุนี้เป็นชุ้มประตูดงเป็นลายไทย

ส่วนสุดท้ายคือ “ชั้นเรือนยอด” ลดหลั่นกัน ๓ ชั้นบ้าง ๕ ชั้นบ้าง ประดับดอกไม้ไหวพลายยอด เป็นดอกไม้ร้อยลูกปัดทะยาลงมา แกว่งไกวสาขางามเมื่อเคลื่อนไหว ใน ขวานแห่ หากเป็นยอดจตุรमुख ก็มีช่อฟ้า , ใบระกา,หางหงส์ ครอบครัน ในส่วนช่อฟ้า บ้างเป็นรูปหงส์ บ้างเป็นรูปมังกร บ้างเป็นพญานาค และปลายสุดเป็นยอดแหลมทรง ดอกบัว

ประเพณีที่ปฏิบัติ

ซึ่งการแห่จาดของ อำเภอถ้ำพรรณรา นั้นในระหว่างที่มีการทำจาดเตรียมการ ก่อนถึงวันบุญประมาณ ๒ - ๓ สัปดาห์ จะมี “การคุมจาด” หมายถึง มีการตีฆ้อง ตีกลองเป็นครั้งเป็นคราว หรือเป็นระยะบอกให้ชาวบ้านข้างเคียงรู้ว่าบ้านนั้นบ้านนี้ ทำจาด ใครจะเอาขนมพอง ขนมลา ขนมบ้า อะไรไปใส่จาดร่วมทำบุญ หรือเงินทอง

ก่อนออกจากบ้าน

ชาวบ้านเขาเชื่อกันว่า ยมบาลจะปล่อยเปรตที่โทษเขามาเยี่ยมบุตรหลานขอส่วนบุญ ตั้งแต่ ๗ - ๘ คำข้างแรม เปรตบางตัวไม่กล้าเข้าบ้านก็ไปรอที่วัดตามประตูวัด ตามต้นไม้ ตามในท้องนอนเพดานบ้าน ดังนั้นก่อนออกจากบ้าน ไปทำบุญที่วัดในวันแห่จาดต้องวาง สำหรับกับข้าว พอง ลา นำทำไว้ใน "ยอด- ห่อง" ห่องที่สี่ ลับของบ้านปิดประตูบ้าน แต่เปิด หน้าต่างเอาไว้บนบานศาลกล่าวให้ผีเปรตบรรพบุรุษ และเพื่อนเข้าไปกินได้ตามชอบใจแต่ เมื่อไปถึงวัดก็วางพอง ลา บ้า ไว้หน้าประตูวัด โคนต้นไม้ ปัจจุบันวัดส่วนมากทำแครวางไว้หน้าประตูวัด เพื่อสะดวกทั้งผู้พบและผู้มาพบเปรตวัด จึงเป็นที่พบปะของคนกับผีที่มีพระภิกษุสามเณรเป็นสื่อก่อนออกจากบ้าน นอกจากการแห่จาดยังมีปิ่นโต (ขัน) ใส่อาหารไปถวายพระดอกไม้ ธูปเทียน แล้วสิ่งที่ลืมไม่ได้คือ "โกศ" ใส่กระดูกของผู้ตายที่เราจะไปทำบุญให้วันนี้ต้องเอาไปด้วยส่วนมากจะถืออย่างทะนุถนอม หรือใส่เชี่ยนหมากไป

ประเพณีที่ปฏิบัติ

การฉลองจาด

การฉลองจาดจะเป็นการถวายจาด ฉลองอุทิศบุญ จะมีการทำบุญเลี้ยงพระและ บั้งสุกุล มีการตั้งริ้วราชวัตรฉัตรธง ล้อมด้วยสายมงคล ๓ ชั้น ตามแนวริ้ววางต้นอ้อย หน่อกล้วย ผลกล้วยทั้งเครือ ชนุน หน่อมะพร้าว มะพร้าวอ่อน และมะพร้าวสีทองทั้งทะลาย เป็นอาณาเขตประำพิธีบริเวณกึ่งกลาง ตั้งโต๊ะลดหลั่นกัน ๓ ชั้น สูงสุดเป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์ เสมือนตัวแทนพระบรมมหาราชวัง พร้อมบายศรีธรรมจักร และพระพุทธรูปขนาด ช้ายขวา ชั้นถัดลงมาเป็นชั้นเทพทางพรหมณ์ทั้ง พระพิฆเนศ พระศิวะ พร้อมของบูชาทั้งบายศรีเทพ กล้วย อ้อย ขนม นมเนย และชั้นล่างสุดเป็นพญานาค ชันน่านมต์ ของเช่น ไห้ว ขนม ผลไม้ พืชผัก ตั้งเทียนชัย และเทียนคู่ขนาด พร้อมบายศรีต้น ๓ ต้น พร้อมเครื่อง บัตรพลี และช้างโต๊ะฝั่งขวา ยังมีจาด ๑ ใบ และหมรับทรงยอดพระธาตุนครอีก ๑ หมรับ อีกด้วย

การทำบุญวันนี้เป็น การส่งบรรพบุรุษและญาติพี่น้องให้กลับไปยังเมืองนรก นับเป็น วันสำคัญวันหนึ่ง ซึ่งเชื่อกันว่า หากไม่ได้กระทำพิธีกรรมในวันนี้ บรรพบุรุษและญาติพี่น้อง ที่ล่วงลับไปแล้วจะไม่ได้รับส่วนกุศล ทำให้เกิดทุกข์เวทนาด้วยความอดอยาก ลูกหลานที่ยัง มีชีวิตอยู่ก็จะกลายเป็นคนอกตัญญูไป เมื่อฉลองจาด และทำพิธีบั้งสุกุลเสร็จก็จะมี การกรวดน้ำ ซึ่งเป็นการอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่เปรตและบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว

ประเพณี
แห่จาด
โดยสารณเมืองสืบต้นเดือนเจ้า

ประเพณีที่ปฏิบัติ

เมื่อถึงวันบุญก็แห่กันด้วยกลองยาวเป็นกระบวนตามกันเป็นทางจนถึงวัด แต่ที่ขาดไม่ได้คือ หุ่นเปรตทั้งชายหญิง อย่างน้อยต้องมี ๑ ตัว ต่อ ๑ จาด โดยมีคนเข้าไปอยู่ด้านในแล้ว เชิดไปมาจะทำความสนุกสนานให้กระบวนแห่ แล้วเวียนรอบพระอุโบสถจำนวน ๓ รอบ ระหว่างที่มีการแห่จาดและหุ่นเปรตนั้นก็จะมีการบรรเลงกลองยาวประกอบไปด้วย เพื่อความสนุกสนาน ชาวบ้านทั้งหญิงชายจะมีการรำน้าจาดเพราะเชื่อว่าจะได้บุญแรง เมื่อลาโลกไปก็จะได้เป็นเกิดเป็นเทวดา หรือนางฟ้าบนสวรรค์ ส่วนพระสงฆ์ก็จะเริ่มพิธีสวดชยันโตและให้พร การแห่จาดเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้คนทำความดี มีศีลธรรมเกรงกลัวการกระทำผิด เชื่อถือว่าการกระทำที่ผิดจารีตประเพณีศีลธรรมเป็นบาปและอาจต้องได้รับผลบาป ตามวิถีกรรมที่กระทำไว้ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้คนเกิดความรักในบรรพบุรุษให้ระลึกถึง คุณความดีที่บรรพบุรุษ ได้กระทำมาแก่ชนรุ่นหลังอีกด้วย

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทำจาด

อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบจาดในการแห่จาด ตำบลถ้ำพรรณรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครศรีธรรมราช
จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า มีการใช้อุปกรณ์ในการทำจาด คือ กระดาษ, ไม้ที่แกะสลัก , สี , ไม้ทำโครงจาด , ดอกไม้

ขั้นตอนในการทำจาด

1. ตัดไม้ที่ใช้ทำจาดนำมาตากแดดให้แห้ง

2. ขึ้นโครงขึ้นด้วยไม้ ประกบด้วยคานหาม ๒ ลำคานมัดด้วยผ้าขาวม้า เพื่อง่ายต่อการคล้องคอขณะแห่ ประกอบขึ้นเป็นลักษณะ คล้ายพาน คอดเอา 4 มุม ซึ่งประกอบ ด้วย ฐาน หลังคา ยอด

3. นำกระดาษหรือไม้มาแกะลวดลายไทยตามถนัด เช่น ลายกนก ลายมโนราห์

4. ตกแต่งจาดให้สวยงาม

ลวดลายที่ตกแต่งบนจาด

ลวดลายที่ปรากฏบนจาดส่วนใหญ่จะเป็นลายกนก เพราะเริ่มมาจากพวกช่างศิลป์ ที่มีอาชีพแกะรูปตัวหนังตะลุง และคนทำโลง ที่มีฝีมือในการแกะสลักเป็นลวดลายต่าง ๆ เมื่อก่อนแถบบริเวณหลังเทือกเขานครศรีธรรมราช มีช่างศิลป์ที่แกะรูปตัวหนังตะลุงและช่างทำโลง อยู่บริเวณแถบนี้เป็นจำนวนมาก เมื่อก่อนช่วงที่ใกล้จะเดือนสิบของทุกปีจะมีการทำจาดทุกหมู่บ้าน และงานแห่จาดเป็นของทุกคน ทุกคนอยากมาทำบุญ ทุกคนต้องช่วยกัน ใครเก่งเรื่องไหนก็ทำเรื่องนั้น ใครเก่งงานไม้ ทำดอกไม้ประดับ ทาสี ตกแต่งกระจาดก็ทำไป คนไหนมีฝีมือถึงวิชาที่ตัวเองมีออกมาโชว์ ในการตกแต่งจาดให้สวยโดดเด่นหมู่บ้านไหนมีช่างอยู่ก็มาช่วยกัน ซึ่งแต่ละหมู่บ้านก็มีการทำจาดแบบไม่ให้น้อยหน้ากว่าหมู่บ้านอื่น แห่จาดเป็นงานที่แสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ ปราชญ์ชาวบ้านก็ได้ถ่ายทอดภูมิปัญญาคนที่ร่วมงานได้ความอึดอัดใจ เกิดความสบายใจเมื่อได้ทำบุญทำกุศล

ขนมที่ใช้ใส่ลงไปในจาด

1) **ขนมพอง** เป็นสื่อแทน "แพ" เป็นพาหนะที่ใช้ข้าม แม่นำในการเดินทางจากนรกภูมิมายังโลกมนุษย์ เพราะพองมีน้ำหนักเบาสามารถลอยน้ำได้ ทั้งนี้พองยังเป็นสัญลักษณ์แทนความห่วงใยของลูกหลานที่มีต่อ บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว เพื่อความปลอดภัยและ ความสะดวกในการเดินทางกลับไปยังนรกภูมิ

2) **ขนมลา** เป็นสื่อแทน "แพรพรรณ เครื่องนุ่งห่ม" ขนมลาใช้แทนผ้าของบรรพบุรุษที่ใช้กันในอดีต เนื่องด้วยสมัยก่อนทั้งชายและหญิงจะใช้ผ้าขาวม้าเป็นเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งลักษณะโดยทั่วไปของผ้าขาวม้านั้นจะมีการสานเป็น เส้นแนวขวางเหมือนกับลักษณะของขนมลาที่มีการสาน เป็นเส้นแนวขวางเช่นเดียวกัน

3) **ขนมบ้า** เป็นสื่อแทน "สะบ้า" ซึ่งเป็นการละเล่นของ คนในอดีต ใช้เล่นต้อนรับประเพณีสงกรานต์และการละเล่นที่นิยมในสมัยก่อนเนื่องด้วยในอดีตมีต้นสะบ้าอยู่เป็น จำนวนมากจึงมีการนำลูกสะบ้ามาเล่นร่วมกัน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะไม่มีลูกสะบ้าแล้ว แต่ขนมบ้าก็ยังทำให้ชาวบ้าน หวนนึกถึงการละเล่นของบรรพชน

ขนมที่ใช้ใส่ลงไปในจาด

4) **ขนมดีซำ** เป็นสื่อแทน "เงิน เบี้ย" เนื่องด้วยในอดีตมี การใช้เบี้ยเป็นตัวกลางในการใช้แลกเปลี่ยนสินค้าและใช้สอย ซึ่งลักษณะโดยทั่วไปของเบี้ยคือเป็นวงกลมและมี รูตรงกลางเหมือนกับขนมดีซำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกหลานมอบให้กับบรรพบุรุษ ที่ล่วงลับไปแล้วเพื่อที่จะนำไปใช้ในนรกภูมิ

5) **ขนมกง หรือขนมไข่ปลา** เป็นสื่อแทน "เครื่องประดับ" ซึ่งลักษณะทั่วไปของขนมไข่ปลาก็มีลักษณะคล้ายกับสร้อยคอ ต่างหู กำไล ลูกหลานจึงมีการทำขนมไข่ปลาเพื่อที่จะ ให้บรรพบุรุษนำไปใช้เป็นเครื่องประดับเพื่อความสวยงาม

ขนมเหล่านี้มีวัตถุประสงค์หลักก็คือแบ่งและน้ำตาล โดยวิธีการทำส่วนใหญ่ก็คือ การทอดทำให้ขนมสามารถเก็บไว้ได้นาน ขนมเดือนสิบไม่ได้เป็นขนมที่จะแสดงถึง ความกตัญญูต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วเท่านั้นขนมเดือนสิบยังแสดงให้เห็นถึงความรักที่มีให้กับคนในครอบครัว ในอดีตเมื่อใกล้ถึงประเพณีสารทเดือนสิบ คนในครอบครัวก็จะช่วยกันทำขนม เดือนสิบกันเองในครอบครัวเมื่อทำเสร็จแล้วก็มี การนำไปแจกจ่ายให้แก่ญาติพี่น้อง ญาติผู้ใหญ่หรือเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการแสดงถึงความรัก และเคารพนับถือ

แนวทางการอนุรักษ์ประเพณี

การอนุรักษ์ต้องปลูกฝังเด็กเยาวชนลูกหลานให้เห็นคุณค่าประเพณีที่ดั้งเดิมของ เราไว้การที่เราจะอนุรักษ์ประเพณี
แห่งจาดสารทเดือนสิบ เราต้องปลูกเด็กเยาวชนมาตั้งแต่ เด็กๆ เพื่อให้เขาได้ซึมซับได้เห็นว่าการประเพณีแห่งจาดแสดงถึง
ความกตัญญูกตเวทิตาในการ ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษหรือผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว แต่ปัจจุบันประเพณีการแห่งจาด
คนมักจะไม่ให้ความสำคัญโดยเฉพาะเด็กๆ ยุคใหม่ จึงมีความสำคัญมากที่จะต้องปลูกฝังเด็กให้กลับมาสนใจให้ความสำคัญ
เกี่ยวกับประเพณีนี้เพื่อที่จะสามารถรักษาให้อยู่ในยุคปัจจุบันได้ต่อไปการถ่ายทอด นอกจากจะมีการให้ความสำคัญ
กับการอนุรักษ์ประเพณีแห่งจาดแล้วนั้นจะต้องมีการให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดข้อมูลองค์ความรู้ไปยังใจ บุคคลในชุมชน
ผ่านวิธีการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยจะเห็นความสำคัญจากประเพณีแห่งจาด การจัดประเพณีแห่งจาดสารทเดือนสิบ
วัดถ้ำทองพรณรา ตำบลถ้ำพรณรา อำเภอถ้ำพรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงมีความเข้มแข็งร่วมจิตร่วมใจกัน
ส่งเสริมภาพลักษณ์ของ ชุมชนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความและสะท้อนความเชื่อของชุมชนในแง่ของศาสนาที่พึ่งด้าน
การอุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษ เป็นสัญลักษณ์ของสังคมประเพณีพิธีกรรม สู่กลไกสำคัญในการควบคุมรักษา
กฎเกณฑ์ต่างๆ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

ประเพณี แห่ขากัด

บุญสารทเดือนสิบสิบสี่ท้าว

